

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fil.
Fél évre	4 kor. — fil.
Negyed évre	2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1903. November 22.

8. szám.

A nyugdíjügy érdekében.

(Válasz Vihar Győző urnak).

Még most is hatása alatt állok s nem tudok varázsuktól szabadulni azoknak a tüzes, minden betűjökben igaz lelkesedéssel telt soroknak, melyek Vihar Győző ur jóvoltából lapunk mult számában megjelentek.

Mint a tenger hullámaait a vihar, azonképen felkorbácsolták az én lelkütemet ezek a sorok s vajha Vihar Győző ur szavai mint a vihar beszáguldanák az erdészeti és vadászati altisztek sziveit s bejárva azok minden zugát, elsöpörnék belőlük a mivel sem törődés, a lanyha nem-bánomság érzelmeit s felkorbácsolván bennük a nemesebb érzelmeiket, igaz lelkesedésre ragadnák a szép, jó és nemes célok iránt.

Hálás köszönettel tartozik nem csak az én csekélységem, de az egész erdészeti és vadászati altiszti személyzet is Vihar Győző urnak nem csak azért a saját becses személye részéről kimutatott érdeklődéseért az erdészeti és vadászati altiszti személyzet iránt, hanem a minden betűjéből kitetsző ama forró vágyáért is, hogy ezt az érdeklődést mások sziveiben is felébressze. Valóban a mai kor rut önzése mellett egy a saját személyére nézve teljesen érdektelen ügy iránt ennyire lelkesedni csak az igazán nemes érzelmekkel telt szív képes.

En jó Istenem! Ha abban a huszezer főnyi erdészeti és vadászati altiszti testületben ennek a lelkesedésnek nem is az egész lángja lobogna, hanem csak egy parányi szikrája is lappangna, milyen csodákat lehetne ennek csekély melegével is előidézni! És ez a parányi kis szikra, ez a csöppke lelkesedés alig egy pár szivben van meg, vagy ha talán ott lappang is a többiek szívének valamely legelrejtettebb zugában, mi, a kik azt lángra szeretnők lobbantani, bár ezen már közel egy évtized óta fáradozunk, nem tudunk hozzá férközni, nem tudjuk megoldasztani az azt körül övező rideg közöny jég-burkolatát!

Minden vérem a fejembe szál, kidagadnak halántékaim ütere, agyam ég s szívem meghasadással fenyeget ennél a gondolatnál! Óh, bár szakadna ls szét az én lángoló szívem huszezer darabkára s minden egyes ilyen paránya szállana a huszezer erdészeti és vadászati altiszt szívébe és ott lángolna tovább az ő lelkesedése, bizon mondom: nem kellene aggódnunk küzdelmünk eredményének sikerén, mert huszezed része az én szívem lelkesedésének elegendő lenne a szétforgácsolt erdészeti és vadászati altiszti személyzet összeforrasztására!

De hiába minden igyekezet, minden rábeszélés, minden kérő szózat. Olyan az erdészeti és vadászati altiszti személyzet zöme, mint a hiu, a makrancos leány, a mely nem enged sem a hívó, sem a kérő szónak, kikosaraz száz kérőt, válogatva bennük, mint a rothadt almá-

ban s addig makrancoskodik, addig válogat, míg utoljára pártában marad; hü barátai sorra elhagyogatják s csak a hamis szívű macskája marad meg barátjának.

Századszor, sőt talan ezredszer kiáltjuk oda az erdészeti és vadászati altiszteknek: vigyázzanak, nehogy a makrancos leány sorsára jussanak! Vigyázzanak, nehogy önzetlen, igazlelkű barátait elhagyják s csak a hamis barát: a szívükben lakó közöny maradjon meg velük, mert bizon siratni fogják még eltűnt reményeiket, valamint hogy az aggszűz hullatja keserves könnyeit eltűnt ifjúkori ábrándjai után.

Azt mondja Vihar Győző ur lapunk előző számában közölt s nekünk maradandó emlékü soraiban; »Engem az eszmének egyenesen szerkesztőnk lelkesült szavai nyertek meg.»

Ime egy férfi, kit a saját személyére s talán családjára nézve a legcsekélyebb részben sem érdekel a dolog, ki közönyösen nézhetné a néhányunk által vívott harcot, emberbaráti nemes érzelmekkel telt szívébe befogadja az általunk felvetett eszmét, megszereti azt lelkesedik érte, kiáll a porondra s oda kiáltja azoknak, kiknek minden érdeke ebben az eszmében összpontosul, de a kik mégis hüvelyében beroszdásodva tartják az ő szablyáikat: »Jertek, vegyétek ki a ti részeteket a küzdelemből, mert ime én is, ki egyébként idegen vagyok köztetek, magamévá teszem a ti bajaitokat s végig akarom küzdeni veletek a nehéz harcot, mely utó-

végre is a ti eszmétek diadalával fog végződni!»

Vajjon akad olyan az erdészeti és vadászati altisztek közt csak egy is, ki olvasva és megértve ezeket még mindig megmarad az ő közönyösségében s nem siet a zászló alá, a melyet kibontottunk? Valóban, ha ilyenek még ezután is akadnak, összetépni, hamuvá égetni kellene a cserben hagyott zászlónkat s eltemetni hamuját kedves hazánk legmagasabb ormára, a sirhant fölé pedig emlékkövet állítani ezzel a felírással: »Az erdészeti és vadászati altisztek és családjaik jólétének temetője.«

Igeus, temetője lenne az az erdészeti és vadászati altiszti személyzet nagy többségének, még pedig olyan temetője, a melyből alig várhatnánk feltámadást. Mert ne higgye azt senki, hogy egyhamar akadjon még más olyan vállalkozó szellem, a mely az egyszer már elejtett zászlót felragadja, abban a reményben, hogy azok, a kik már egyszer cserben hagyták, alája fognak seregleni, de feltéve, hogy ez mégis megtörténne, tudjátok-e, milyen nehéz dolog a már egyszer megvert sereget győzelemre vezetni?

Megvalom az igazat, már lohadni kezdett lelkesedésem, lángja szívemben kialvófélben volt s már csak egy-egy kis lobbanás mutatta néhanéha, hogy a szikra még nem aludt ki teljesen, hanem ott lappang szívem mélyén. Zászló-tartó karjaim elernyedtek, izmaik lankadni kezdtek s csak pillanatok kérdése volt, hogy elgyöngült markomból kiessék küzdelmünk legszentebb jel-

Kaland farkasokkal.

(Folytatás).

Meg kétszerzett elővigyázattal huzódtam tehát tovább, leginkább hason csuszva; míg végre egy olyan helyre értem, a honnan a nesz nélkül való tovább haladás teljesen lehetetlen volt, mert itt már a sűrű cserjés egészen a víz tükreig ért. Ekkor a farkasokig való távolságot mintegy 120 méterre becsültem, tehát akkorára, a milyenre akkoriban még duvadra sem szívesen lőttem, ha csak azt elkerülhettem. Ambár a vízpart némi takarást nyújtó bokrokkal csak alig 20 méternyire volt, mégis lehetetlen volt egészen odáig eljutnom a nélkül, hogy a még mindig gyanutlanul játszadozó farkasokat el ne riasszam. Ilyen kényszerhelyzetben nem maradt egyéb

hátra, mint a lövést ilyen távolságra is megkockáztatni s ezt annyival inkább, mert úgy látszott, hogy a farkasok fávolodni kezdenek.

Elővigyázatból levettem kalapomat s fokozatosan emelkedtem, mi közben szemeim mindig figyelemmel kísérték a farkasokat. A cserjén át lehetetlen volt céloznom s így annyira fel kellett emelkednem, hogy fölötte célozhassak, a mi szerencsésen sikerült is. Célba vettem tehát az egyik öreget, a melyiknek rendkívül erős nyaka volt s huzni kezdtem a jobb cső ravaszát. Szent Hubert! mi ez? bár hogy is huzom a ravaszt, a lövés csak nem akar eldőrdülni, pedig annyira nyugodt voltam, mintha csak egy ártatlan nyulat akartam volna lepuffantani.

Egy pillantás a sárkányokra azután egyszerre megmutatta a baj okát; elfelejttem ugyanis felhuzni azokat.

— Jaj nekem! — gondoltam — ez rossz jel. Valóban, ennél a gondolatnál egyszerre kitört rajtam a farkas láz s annyira rázott, hogy egy pillanatig

vénye, a zászló, melyre fényes betűkkel irtuk föl az erdészeti és vadászati altiszti személyzet nyugdíj és segélyegyesületének nagy és nemes eszméjét. Azon a ponton álltam már, hogy lemondok minden további küzdelemről s visszavonulok füstbement reményeim romjaira keserüni, mint kesergett hajdánában a hadverő Marius Karthágo városának romjain, a melynek megvédésére áldozta volt — de hiába — egész életét.

Elernyedtem volt, lelkesedésem lelohadt s éppen az utolsó pillanatában ennek az elernyedésnek érkeztek meg Vihar Győző ur sorai, úgy hatva haldokló lelkületemre, mint a villany-szikra ütése. A lelkes szavak tüze végig futott ereimen, új lángra lobbantotta a lelkesedés kialvófélben levő szikráját, a már lankadó karjaim újból görcsösen szorították meg a lehanyatlani készülő zászló rudját, dacosan emeltem fel már-már lekonyuló fejemet s fölrázva önkívületes kábultságomból azt kiáltottam: »nem!«

Nem! nem hagyom az én eddigelé annyira dédelgetett kedvenc eszmémet, nem adom még föl a küzdelmet, hiszen ha már olyanok is, kiket alig érdekel közelebbről a szent ügy, a melyért sikra száltam és eddig küzdöttem, segítségemre sietnek, támogatni akarnak, hogyne tennék ezt azok is, kiket az ügy közvetlenül és annyira érdekel?

Nem! nem hagyom el magamat, hanem újból kibontom a már félig becsavarva volt

zászlót! Újból megkezdem a reménytelennek látszó harcot, melynek tervét, módozatait és esélyeit folytatólagosan jövőre mondom el.

(Folytatása következik.)

Ragadozó vadak szőrméjének lefejtése.

(Mutatvány Lakatos Károly „A vadász-mesterség könyve” című művéből. Megrendelhető Endrényi Imre könyvkereskedésében, Szegeden.)

hivatásos vadásznak tudnia kell, hogy miképp szokás a ragadozó vad szőrméjét lefejtteni és előkészíteni. Minél szabatosabban végezzük e ténykedést s minél tisztább munkát végeztünk, annál inkább emeljük a szőrme értékét, viszont egyetlen kezek alól kikerült vadszőrméért keveset ígér a zsidó (különben is a harmadrésze árát szokta ígérni!)

Mindenekelőtt, hogy a szőrmét az elpiszkolódástól (nedv és vérkiömlés szennye) megóvjuk, a megölt vagy megölt állat torkába mindjárt kimulása után vattából, kőcből, esetleg mohából készített dugót tömünk, avagy pedig szükségből fücsomóval tömjük el a torok nyílását.

A szőrme lefejtését — ha csak lehet — azonnal eszközöljük, ellenesetben addig kell várni a lefejtéssel (pár napig), míg a holt állati test dermedt merevségét el nem veszti. Viszont addig soha sem kell a vad nyuzásához fogni, míg az tökéletesen ki nem hült.

A rókánál a bőrt először is a lábairól kell lefejtteni, mely célból a talptól kezdve az első lábakat a lapockáig, a hátsó lábakat a hullatóig éles késsel felhasítjuk. Természetesen a bőrfelmetszés a lábak belső oldalán történik és a lábujjakról is egészen le kell

nyugodnom kellett. Ekkor egészen nesztelenül felhúztam a fegyvert s újból célozni kezdtem, de a régi nyugodtság már oda volt; a szívem erősen lüktetett, kezeim reszkettek.

— Szent Hubert, segíts csak most az egyszer s örökké hálás leszek irántad! — sóhajtottam.

Ekkor a vén farkas a sűrűség felé kezdett húzódni s ez egyszerre visszaadta nyugodtságomat. A már vállhoz emelt fegyver eldőrdült s a lövés dőreje végig hasította a reggeli csöndet. Szemeim elé sűrű lőporfüst bocsátkozott s így látni ugyan semmit sem láttam, de egyet mégis megfigyeltem: a golyó odacsapódásának a hangját. Nem kételkedhettem benne, hogy célt találtam, a másik golyót egy másik farkasra kilőni azonban nem sikerült s hogy hová tűntek el a többiek, ezt oly kevéssé vehettem észre, mint valamely jelt az eltalált farkasnál.

A lövés után pár pillanatra kelet felől enyhe fuvallat jött s hátam mögé fujta a füstöt s bár így szabad kilátást nyertem, még sem pillanthattam meg

egyet sem a farkasok közül, mert ezek — mint arról később meggyőződtem — a lövésre minden irányba villámsebességgel szétfutottak. Miután a kilőtt csőbe új töltényt tettem, elindultam játéuk színterére, hol legnagyobb örömömre nagy vérnyomokat találtam. Miután tüdővérzést állapítottam meg, azt hittem, hogy nyomban követhetem az elmenekült sebesült vadat. A sárkányokat leeresztettem a marékra kapott vadász-késemmel utat vágván magam előtt, követtem a vérnyomot. Alig haladtam így ötven lépésnyit, gyanus fuvást vettem észre. Ahá! — gondoltam — ez már rosszul lett! s elővigyázatból újra elővettem a nyakamba akasztott puskát. Pár pillanat múlva azután megláttam a már nagyon beteggé lett vadállatot is, a mely — tölem elfordulva — hason feküdt a földön. Miután nem igyekezett menekülni s hörgése után következett már végvonoglásban volt, hozzá mentem egészen három lépésnyire, ekkor azonban hirtelen összeszedte magát s bámulatos gyorsasággal felém fordulva, rám vicsorította fogait, — miközben azonban csak nehezen

fejteti a bőrt. Ha a lábak s lapockák kifejtése megtörtént, a hátsó lábakat a szokásos módon keresztbe kapcsolva a rókát könnyen kezelhetőleg erős szegre összekapcsolt lábainál fogva felakasztjuk. Következik azután farkának kiszabadítása, mely célból először is a fark alsó részén a végbéltől kezdve egy jó tenyérnyi hasítást teszünk a bőrön (felvágjuk a bőrt) s a felhasított részen lefejtük a bőrt, a fark többi részéről pedig többszörös csavarás és tekerés által a bőrt meglazítva, a farkat kihuzzuk a bőrből, miközben jobb kezünkkel a már kifejtett farkrészt fogjuk meg, míg bal kezünkkel a még farkon levő bőrt megfogva addig tartjuk, míg a farkat kivonni nem sikerült. Ennek megtörténte után megragadva a bőr farkon aluli részét, azt a nélkül, hogy hasitanók, lehuzzuk az első lábak fölé a vállig, azután lefejtjük, illetve lehuzzuk a bőrt a fülekig, itt a porcot szorosan a koponyán átmeteszük s a füleket egyenként kifejtve, a nyuzással a szemekig haladunk és ezeket is szorosan körülvágjuk a koponyán, majd pedig a bőrt tovább hámozva a fogakig érünk, a hol a bőrt az álkapcsan s az egész száj körül oly módon fejtjük tovább, hogy az orr és ajk a szőrmen maradjanak.

A farkas bundájának lefejtése egészen úgy történik, mint a rókáé.

A borz bőrét az álkapocstól a hullatóig felhasítjuk, éppen úgy a karmoktól kezdve a lábak belső oldalát is.

A vadmacska és hiuz bőrének lefejtése ugyanolyan módon történik, mint a rókáé; a vidránál is hasonló eljárást követhetünk, sőt a nyestek és menyétek, valamint a görény nyuzásánál sem kell különleges fogásokhoz folyamodnunk, csak hogy minél kisebb az állat, illetőleg mennél finomabb a bőre valamelyiknek, annál óvatosabban, kiméletesebben kell bánni vele, nehogy a bőrben kár történjék. Éppen ez utóbbi okból a szőrme lefejtése közben csak igen ritkán hasz-

náljuk a kést, csak éppen ott, a hol elkerülhetetlenül szükséges.

A szőrmet szárítás előtt olyképp készítjük elő, hogy legelőször is a fülek porcogóját fejtjük ki, azután a farkat felhasítjuk egész a csucsig s a bőrt szőrmejével befelé a feszítő, illetve szárító deszkára huzzuk, mely a vad nagysága, illetve hossza és szélességéhez képest különböző méretekkel bír, alakja azonban mindig ezen ábra szerinti:

tehát egy hosszú, végén ékalakban hegyesedő nyelvdom. Ez a szárító deszka rókabőrhez lehet 1.25 — egész 1.50 m. hosszú, szélessége 18—24 cm., keskenyített része, kb. 40—47 cm. essék kb. 4—5 cm. széles nyelvvéggel. Nyest bőrhöz kb. 110 cm. hosszú, 9—10 cm. széles és ékbe futó végén 2—4 cm. széles szárító deszkát használhatunk; nagyobb görény példányokhoz is alkalmasak az ilyenek, de általában mégis valamivel redukáltabb méretűeket igényelnek ezek; a menyétek természetesen még kisebbet. Azonban vidrabőr számára valamivel nagyobbra, vadmacska bőrhöz valamivel kisebbre kell készíteni a feszítő deszkát, mint a rókabőrhez.

A farkasbőrt legcélszerűbb szalmával kitömní arra a rövid időre, míg a szücshez kerül, ellenben pedig bőrét úgy huzzuk le, mint a borzét (álltól a hullatóig felhasítva a bőrt s aztán szőrmejével befelé kiszégezzük. A hiuzbőrt azonban megfelelő nagyságú feszítő fára huzhatjuk, de ideiglenesen szalmával ki is tömhetjük (persze pár napi rövid időt értek).

A medvebőrrel a farkasbőrnel követett módszer ajánlatos. Természetesen ha az állat dermoplasztikai kikészítéséről van szó, ez esetben a bőr lefejtését a preparátorra kell bízni, mert a vadászos bőrfejtés nem felel meg a célnak s legtöbbszörre használhatatlanná teszi a bőrt a kitömesre.

birt a lábain megállni. Elég kegyetlen voltam egy ideig szemlélni a holtbeteg állatot s ezt a látványt soha sem fogom elfelejteni.

Szétvetett lábakkal állt öt lépésnyire előttem a hatalmas farkas, tágra kitátott, vértől habzó szájjal; vadul villogó szemeit görcsösen forgatta ide-oda s morgása már inkább hörgéshez hasonlított. Önkénytelenül is körülnéztem valami ütleget után, hogy orrára alkalmazott egy pár ütessel szenvedésétől megszabadítsam, de ilyet nem láttam a közelben s különben is a sűrű cserjésben bajos lett volna bottal erősebb ütest tenni, nem maradt tehát egyéb hátra, mint szemei közé egy második golyót bocsátani, a mi természetesen azonnal kioltotta benne az élet utolsó szikráját is.

Csak most nézhettem meg figyelmesebben ezt a gyönyörű, hatalmas vadat, a melyhez hasonló még addig soha sem lőttem. Az első golyó mélyen befuródott a lapockájába. A vén kannak lábai még legvékonyabb részükön is olyan vastagok voltak, hogy nem bírtam átmarkolni. Szinte hihetetlenül erős nyaka

és olyan izomzata volt, a melyért bármely atléta méltán megirigyelhette volna s oly nehéz volt, hogy nem bírtam s sűrűségéből kicepelni.

A hely megjelölése végett a farkas fölött levő legmagasabb ágra felkötöttem zsebkendőmet s azután kimentem arra a helyre, hol a farkascsalád játszadozott, hogy megvizsgálhassam, merre menekült a többi. Csodálatosképen a többi farkas az ellenkező irányban huzódó sűrűségbe vetette magát, a mit könnyen tehettek, mert itt a holtág medre száraz volt. Két fiatal először egyenest felém igyekezett s tőlem alig 60 méternyire ugrott a cserjésbe, a nélkül, hogy észrevettem volna őket. Itt természetesen többet nem tehettem, mert üldözésükre gondolni sem lehetett s ha még vagy egyet lövésre akartam kapni, az csak úgy volt lehetséges, ha a cserjést a három evezőssel meghajtatam. Ilyen módon okvetlenül át kellett váltaniok a farkasoknak s ezt minden valószínűség szerint csak ezen a száraz részén a holtágnak tehettek. Elhatároztam tehát visszatérni embereimhez s ezeket leküldve

A feszítő deszkát simára gyalult puhafából állítjuk elő kb. 2,5–3 cm. vastagságban. Csucsának közepére egy szeget ütünk be jó erősen, mely kb. 2 cmnyire kiálljon s ékben végződjék. Erre a szegre lesz erősítve az orr s csak azután huzzuk a bőrt a deszkára s jól kifeszítjük s végső részeit drótszeggel minden oldalról leszögezzük, hogy a bőr összezsugorodását megakadályozzuk. Az álkapcsot is szeggel erősítjük a deszkára, a farkat azonban csak a tövében szegezzük le. Végül a már előbb kibontott füleket beragasztjuk cukorpapírossal az összezsugorodás ellen, valamint ugyancsak e célból a le nem szegezett első lábakat is, azután pedig megtisztítjuk a bőrt a még rajta található husdaraboktól, zsírrészekről s végre az egészet fahamu és só keverékkel jól bedörzsöljük s szellős helyen megszáritjuk.

Száradás után a bőrt ki kell fordítani, a mi nagyon kényes és óvatos munka s azután ismét felhuzni a deszkára szőrös felével kifelé. Végre midőn már ez is száraz, a szőrmét gyérfogu fésűvel kifésüljük vagy kikeféljük és kiporoljuk, megelőzőleg azonban az esetleges vérfoltokat meleg víz segélyével (mosás által) el kell távolítani a gereznáról, mert különben a fésű a száraz vérfoltban akadozik s kiszagztatja a szőrt.

Hogy a bőrt a kifordítás alkalmával könnyebben kezelhessük, az orra egy hosszabb zsineget kell kötni, melyet aztán a bőrön átbujtatunk s valamihez hozzá erősítjük. A megszáradt bőrt száraz, szellős helyen kell tartani, mert különben megpenészedik.

A borzbőrt feszítő deszka nélkül kezelvén, egyszerűen szőrével befelé felszögezzük s úgy száritjuk meg.

Ha kénytelenek vagyunk a bőrt hosszabb időre eltenni, akkor törött borssal, kámmorral, naftalinnal hintjük be, hogy a molyok rongálásai ellen megóvjuk.

Hasznos tudnivalók.

A gyümölcsfák trágyázása. Mint minden növény, azonképpen a gyümölcsfák is legtöbb táplálékukat gyökereik útján a talajból veszik fel. Ugyszólván minden mivelhető talajban vannak kisebb nagyobb mennyiségben növények által felhasználható tápláló anyagok, melyek elmálás útján keletkeznek a talajban. A mindenre figyelmes és körültekintő gazda ilyenkor tél idején gyümölcsösének talaját felszántatja, felásatja, hogy az elmállás könnyebben történhessék meg, vagyis, hogy a talaj több levegőt, nedvességet kaphasson s a benne lévő ásványi anyagok könnyebben felbomolva, hamarabb válhassanak táplálékkul a benne lévő fa gyökerének. Őszi szántás féltrágya, mondja a közmondás s igaza is van, mert ki ősszel ássa fel gyümölcsfáinak környékét, tett legalább annyit, hogy azok életerejét, termőképességét jövő évre fokozza, tisztázza.

De ne feledjük el azt sem, hogy a gyümölcsfáknak mélyebben jár a gyökerek, mint p. o, a búzáé, tehát nem elégséges az, hogy csak a feltalajt porhanyitjuk, javítjuk, hanem gondoskodni kell arról is, hogy az altalajba is jussanak tápláló anyagok.

Nem ritkán hallottam panaszképpen, hogy egyes gyümölcsfák termőképessége részben vagy teljesen megszűnik, ami egyébre nem vezethető vissza, mint arra, hogy a fa gyökerei évek múltán olyan talajrétegbe jutottak, a honnan hiányzanak mindamaz erők, amelyek a fejlődést, táplálkozást előmozdítanak. A talaj mélyebb rétegeibe nem igen jut levegő s nedvesség, a melyek az elmálást előmozdítanak, s ugyan-

a csolnakkal a sziget alsó végére, ezt velük a lehetőséghez képest meghajtatni. Visszatértem tehát ugyanazon az uton, a melyen jöttem, az én bolgaraimhoz, kik már aggódtak miattam.

Oda érve elbeszéltem nekik a történeteket s annyira, a mennyire képes voltam, megmagyaráztam tervemet.

Sajnos, hogy itt a számadást — a mint mondani szokás — a korcsmáros nélkül csináltam, mert nem tudtam olyat ígérni, hogy az én vitéz bolgaraimat a hajtásra rávehettem volna. Bármennyire fájt is ez, kénytelen voltam tervemről lemondani, miután pedig az elejtett farkast nem akartam ott hagyni, újból alkudozásba bocsátkoztam embereimmel. Valóban minden rábeszélő tehetségemet fel kellett használnom s busás borraival ígérnem, míg rászánta magát az egyik engem a sziget belsejébe követni. Hogy útját megkönnyítsem, csónakon mentünk fölfelé magasan lobogó zsebkendőm irányába s innen egynest átdolgoztuk magunkat a farkashoz.

Itt valóban nevetséges volt a bolgár viselkedése mikor a félt állatot megpillantotta. A magával hozott hatalmas husánggal először meglökte néhányszor s csak miután meggyőződött, hogy nincs benne már élet, lépett egészen hozzá s különféle bolgár átkok közt háromszor egymútán leköpte. Ketten voltunk bár, mégis elég fáradságot okozott, míg a zsákmányt kiszállítottuk a Duna partjára.

Hogy a sziget alsó részeit is megfigyelhessem, meghagytam embereimnek, hogy hazamenet kerüljék meg a szigetet. Ezen az uton csak annyit tapasztaltam, hogy csodálatos módon a szigetnek csak Lompalánka felőli részén voltak farkasnyomok, itt azonban olyan nagy mennyiségben, a melyből biztosan következtethettem, hogy ott nem csak kilenc, hanem több farkas is tartózkodott. A sziget különböző részeim csontmaradványokra akadtam, a melyek a farkasok által elfogyasztott juhokból és kutyákból származhattak s így nyilvánvaló volt, hogy a farkasok a Dunán átszelve szerezték zsákmányukat, a mit a parton fedezett le- és feljárók is igazoltak. (Folyt. köv.)

csak az évek számaival gyarapodik a gyökerek is, tehát már ekkor a rendesnél is nagyobb a táplálék iránti igényesség. Okkal-móddal tehát oda kell törekedni a gyümölcstermelő gazdának is, hogy gyümölcsfái a rendszeres kezelésen kívül rendszeres trágyázásban is részesüljenek, amint hogy a búzát termelő gazdánál, azonképpen itt is áll az a közmondás, hogy: »a tárgya a gazda.«

Minden mezőgazda tudja, hogy legtöbb trágyaszerűnk a következő anyagokat tartalmazza, u. m.: légenyt, foszforsavat, kálit és meszet. Azt is tudja, hogy a míg a légenyirtartalmu trágya a növekedést mozditja elő, addig a többi három ásványi anyagok a virágzás és gyümölcsfejlődésre hatnak leginkább.

A trágya mineműségének ez ismerete kezünkbe adja az okszerű és rendszeres trágyázás fonalát is; így megállapíthatjuk azt is, hogy melyik gyümölcsfa mikor és milyen trágyázást kíván.

Igy p. o. a lágymaguak, mint: alma, körte fiatal éveikben egyelőre inkább több légenyirtartalmu trágyát kívánnak, hogy erős egészséges törzsöt, ágakat, hajtásokat fejleszthessenek, amely körülmény azonban nem zárja ki azt, hogy idősebb korukban is igénylik ezt a trágyanemet keverten más trágyanyagokkal. A káli ugyancsak az erős növekedést mozditja elő, de egyuttal már a termés előmozdítására és fokozására is hat, igen alkalmas a csontárok trágyázására.

Lényeges a trágyázás ideje is, amennyiben az különböző. A legrendesebb ideje a gyümölcsfa trágyázásának az ősz, amikor is a trágyát akár szilárd, akár pedig folyós állapotban juttatjuk a fa gyökereihez. A természetes trágyát t. i. istállótrágyát csakis érett állapotban szabad nyujtani, akár mint feltrágyát a felásott talajon elszóratni, avagy a fa körül ásott 30—40 cm. mély árokba szórni s hig trágyalével leöntve, hogy hatása biztosabb legyen.

Folyós állapotú trágyával igen előnyösen lehet még tavaszkor a nedvkereingés kezdetével, a fa virágzása idejében és végül úgy június derekán — amikor a jövő évi tenyészrügyek fejlődnek — trágyázni, de megjegyzendő, hogy óvatosan kell eljárni, mert sokszor a túlbuzgóság csak árthat. A gyümölcsfák trágyázására az istállótrágyán kívül még igen előnyösen használható a compost, szaruforgács és fahamu, főképpen ez utóbbi kajszinbarack alá ősszel szórva nagyban előmozditja a termés hozamát.

Ugyancsak utóbbi időben tért kezdenek hódítani a műtrágyák is mint: Thomassalak, chilisalétrom, gyps, csontliszt melyek közül a chilisalétrom tavaszkor, a többiek pedig inkább őszkor szóratnak a talajba. A talaj mineműsége szerint a laza, homokosabb talaj mindig több trágyát kíván, mint a kötött talaj; ugyan csak a fa életkora is határoz a nyujtandó trágyamennyiség tekintetében, amennyiben a nagyobb, idősebb fák — természetesen — mindig több, bőségesebb trágyázást kívánnak. Az arány körülbelül ez: közép életű és termésű gyümölcsfa évenként istállótrágyából

15 kg. műtrágyából $\frac{1}{2}$ kg.-ot kíván rendszeres trágyául, amely számítás azonban csak átlagos.

A rendszeres trágyázás egyéb, kisebb körülményei mindig a helyi viszonyokhoz mérten módosíthatnak, lényege azonban az, amit a fentebbiekben, vázlatosan elmondani óhajtottam.

Csärer Gyula.

KÜLÖNFÉLÉK.

Oriási cethal. A Spear-foknál, Uj-Fundlandban fogták el az eddig ismert legnagyobb cethalat. Számátalan szigonyt dobtak a 110 láb hosszú szörnyetegre, melyvel 29 óra hosszáig küzdött a Humber nevű cethalász hajó egész legénysége, míg végre nagy nehezen elejthették. Az óriás cethal óránkint hét kilométer sebeséggel uszott a vízben és mielőtt végleg a cethalászok zsákmányává lett, hajójukat ugyancsak megrongálta.

Egy új vadkacsa befogási mód. Elégé ismeretes, hogy a rak mint halfogásnál a fáklya fénye nagy szerepet játszik. Az északamerikai indiánok azonban a fényt nemesak ezeknél, hanem más vadfajták befogásánál is felhasználják. A kanadai tengerparton számtalan elősziget van, melyeken — főleg a költés idejében — a vadkacsák milliószámra tartózkodnak. A szigetek kevés indián lakói most azt az eljárást követik, hogy a vadkacsákat fáklyafény mellett fogdossák össze, s ezzel oly nagy zsákmányra tesznek szert, hogy egész kereskedelmi társaságok foglalkoznak a befogott vadkacsák eladásával. A befogás a következő módon történik: Ugyanis egy nagyobb nyílású halót, két csolnak között, melyek 100 méternyi távolságban vannak egymástól, kifeszítenek, úgy, hogy az egy hat méter magas álló falat képez. Ez a két csolnak a kifeszített hálózattal, egyenes vonalban lassan hald a vizen uszó kacsák felé. A két csolnak mögött azok közepe táján mintegy 50—100 lépésnyire egy harmadik csolnak halad, melynek ormán egy indián ül, kezében egy magas rudra kötött égő fáklyával. A fáklya erős ellenfényénél fogva, az előljáró két csolnak még inkább, árnyékba kerül s így azt nem veszik észre, annál is inkább, mivel egész figyelmüket most a fáklya tüzfényének szentelik. A mint azonban veszélyt sejtene, szárnyra kapnak, de tapasztalatszerűleg éjszaka nem vonulnak magasan a víztükör felett és különben egyenesen a fáklya fényének tartanak. Ezen utjokban azonban nekimennek a hálónak, mely a két csolnak között uszik, még pedig szintén uszó tartórudakon s annak nagyobb nyílású fonásában elakadnak. Ha a fáklyás csolnakon ülő észreveszi, hogy sok koca akadt a hálózatra, jelt ad. mire az egyik megáll, s ezalatt a másik félkörben oda evez. Most kezdetét veszi a kacsák összeszedése, a mi gyorsan megtörténik s aztán a zsákmány megfojtva a csolnakba kerül. Nem tartozik a ritkaságok közé, hogy három ilyen madár pusztító indián, ezen a módon 100—200 drb. kacsát is összefog egy éjszakán. (V. L.)

Apró birodalmak. Nemesak nagyhatalmak vannak a világon, hanem aprók is, olyan kicsik, hogy ha még valamivel kisebbek volnának, már — nem is volnának. Egy angolfolyóirat most fölfedezi ezeket az államocskákat, a melyekhez képest még Szan Marino is valóságos világbirodalom. Respublika mind a három parányi ország. Az egyik a Pireneusokban van, két-

száz kilométernyire Andorra köztársaságtól, egy hegy tetején és St. Goust a becsületes, de ugyancsak ismeretlen neve. Területe másfél kvadrátkilométer lakosainak száma százharminc, de volt már százharmincöt is. Az államfő az elnök, a ki egyuttal bíró és adószedő is. Az országa kicsi, de az önérzete nagy. Roppant buzgósággal kormányoz és államférfiai ügyességét mutatja, hogy a köztársaság még idáig egy szomszéd állammal sem keveredett konfliktusba. — Valamivel kevésbé népes köztársaság Tavolara szigete, a mely vagy hat kilométernyire fekszik Szardiniától, valamikor hozzája is tartozott, de 1886-ban független köztársaságnak jelentette ki magát és ez idő óta csakugyan az is. A lakossága hetven ember, a kormányzás gondjait egy hat tagú „államtanács osztja meg az elnökkel. A köztársaság lakossága legutóbb jelentékenyen gyarapodott, mert egy öttagú család költözött a szigetre. — Valamivel nagobbacska birodalom ezekenél Moresnet köztársaság a porosz-belga határon, a mely annak köszönheti a függetlenségét, hogy a két ország nem tudott megállapodni: melyikbe is tartozik ez a darab föld. Így hát önállónak nyilvánították.

Hatmilió korona egy könyvért. Gladstone-nak, Anglia egykori hatalmas államférfiának és miniszerelnökének életrajza most jelent meg Londonban John Morley tollából, Előrelátható volt, hogy a könyv nagy keresletnek fog örvendeni Angliában, de oly nagy keresletre mégsem számított a kiadó, mint amilyen tényleg mutatkozik. Az első kiadást 125,000 példányban nyomták s egy hét alatt el is kelt. Előre 50,000 példányt jegyeztek elő az egyes könyvkereskedőknél. Egy nagy angol cégnek tehát iszonyu tökegazdagnak kell lennie, amit mutat az is, hogy Morley 240,000 korona tiszteletdíjat kapott, az első kiadás 125,000 példány pedig a 50 korona, kerek hat és egy negyed millió korona összeget képvisel. Ez bizonyára oly rekord és oly nagy siker egy könyvnél, amilyen a könyvkereskedelemben még nem volt.

H I R E K.

Hivatásának áldozata. Fájdalmasan érint, bár a mi szomorú viszonyaink mellett némileg vigasztaló, hogy másutt sem sokkal rózsásabb a helyzet, az alábbi szomorú eset: a csehországi Kulmban a gróf Westphalen Ottokár gróf szolgálatában álló Ernszt Ferenc főerdészt f. é. szeptember hó 18-án meggyilkolták a vadászok. A főerdész éppen a törészek üldözése ment ki a pagonyba s másnap ott találták halva a véletlenül arra járó vadászok. Közvetlen közelről lőtték fejbe 4-es söréttel, mely agyát szétroncsolta s rögtön halálát okozta. A szerencsétlen főerdész még csak 40 éves volt s halálát özvegye és gyermeke siratja. Temetése óriás részvét mellett ment végbe.

Az asszony becsülete. Szatunik krassószörény-megyei községben éjnek idején Bauer Miklós földbirtokos házában rettenetes dolog történt, a mely egy becsületéért küzdő asszonyt egy emberélet árán megmentett az ellene intézett támadástól. A földbirtokos nem volt otthon és ezt az alkalmat akarta fölhasználni Smidt János községbeli legény, a ki régen szemet vetett Bauer fiatal feleségére. Behatolt a házba, megtámadta a menyecskét, a ki kétségbeesett védekezés közben a hajfésűjével kiszurta támadójának mindkét szemét. Viaskodás közben még több sebet is ejtett a vakmerő legényen, a ki sebei következtében még ott halt meg a házban, a hová szenvedelmes szerelme csábította.

Tűzoltók szerencsétlensége. Rózsahegyen, a mely rövid idő alatt öt házat elhamvasztott. Král János és Potkán Péter likavai lakosok tűzifecskendővel siettek a veszedelem helyére. Utközben a kocsii fölborult s Král és Potkán a fecskendő alá kerültek. Král holtan maradt a földön, Potkán súlyos sérülést szenvedett.

Gyilkosság a fogházban. Marosvásárhelyről jelentik, hogy a városi rendőrség fogházában f. hó 16-án este gyilkosság történt. Este tíz órakor bekisértek a fogházba két verekedő csavargót, Márton Zsigmondot és Nagy Lajost. A két dühös embert, a helyett hogy külön fülkébe zárták volna, egy cellában helyezték el. Egy ideig nyugodtan viselte magát a két ember, de a mikor Nagy Lajos elaludt, társa megragadott egy hasábfát s háromszor hatalmasat ütött az alvó Nagy fejére. A szerencsétlen ember meghalt. Ugyancsak a marosvásárhelyi rendőrség fogházában egy bekísért cigány a minap fölakasztotta magát. A vizsgálatot megindították.

Két rablógyilkosság. Sopronból táviratozzák, hogy Doborján mellett az erdőben meggyilkolva találták Freiburger Terézt, egy kereskedő feleségét. A gyilkosok a szerencsétlen asszony ruháját letépték a testéről. Néhány nap alatt ez a második rablógyilkosság, a mely a megyében történt. A minap ugyanis meggyilkolták Pap vasuti őrt és feleségét. Most a csendőrség letartóztatta Horváth György marhahajcsárt, a kit azzal gyanúsítanak, hogy ő követte el a gyilkosságot. A csendőrség véres csizmát és harisnyát talált nála.

Agyonszurt közlegény. Prágából táviratozzák: A Národni Liszti századának Dufek nevű tizedese az ujoncok betanítása közben egy Waltherr nevű közlegényt, a ki nagyon ügyetlenül viselkedett, szuronyával úgy megsebesített, hogy Waltherr másnap reggel meghalt. A szurony tizenöt centiméternyire furódott a szerencsétlen ember testébe és átdőfte a máját. Dufeket letartóztatták. Az eset interpelláció révén a reixrátnban is szóba fog kerülni.

A kurtavas és a kikötés. Valahány kaszárnya a van az országban, mindegyikben jó kedvre derültek katonák, mert két félelmetes büntető eszközt: a kurtavasat és a kikötő-készüléket a lomtárba tették és csak kivételes alkalommal, különösen háboruban veszik újra elő. Mindkét fenyítő eszköz régóta divatban volt Európa valamennyi hadseregénél, s nálunk a testi fenyítések közül ez a kettő maradt még napjainkig. A kurtavas minden századnál két példányban volt meg, a kikötéshez csak a kaszárnyákban levő fogház-helyiségekben volt külön oszlop, gyakorlatok alkalmával jó volt bárminő egyenes faderék, vagy ajtófélfá. A fogház-helyiségekben levő, kikötésre szolgáló oszlopok, mint használatból kiment régi eszközök tovább is ott maradnak, a kurtavasakat azonban már eltüntették a század irodáiból.

A díjbirkózó halála. Konstantinápolyból jelentik, hogy a sportvilágban legösmeretesebb díjbirkózók egyike, Mehmed Murat a minap elhunyt. Halála igen különös körülmények közt következett be. Murat Konstantinápoly közelében egy nyilvános ünnepen részt vett egy díjbirkózásban s ellenfelét csak öt órai rendkívül nehéz küzdelem után bírta leteríteni. A birkózás után néhány barátjával egy kávéházba ment, de alig nyelt le kávéjából egy kortyot, leesett a székről és halva terült el a földön. Barátai azt állítják, hogy halála nem volt természetes; ellenfelének hívei csináltak valamit vele, hogy ne bírja a küzdelmet, mert a

birkózás alkalmából óriás fogadásokat kötöttek. A dolog többek előtt is nagyon gyanús s most a hatóság vizsgálatot indított a valóság kiderítésére.

A kiadóhivatal postája.

Kovács József urnak, Hármasmalom. A beküldött 8 koronát megkapjuk s ezzel előfizetése f. hó 15-ig ki van egyenlítve. A lap további küldését kívánságához képest egyelőre beszüntettük. Cséri Pál urnak, Dudar-Igen. a beküldött 3 koronával az év végeig van előfizetve. Tóth István urnak, Benkőcz. A múlt évfolyam 44 számát már legnagyobb sajnálatunkra nem küldhettük meg, de a mostani 3-ik számát postára tettük s eddig már nyilván meg is kapta. A címet ki fogjuk igazítani.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

1903. évi 591 ügyszám. A Brassó vármegyében lévő hosszufalusi m. kir. járási erdőgondnokság kerületében, a XIII. XIV. XV. és XVI. sz. örfarásokban lemondás folytán megürült 1—1 erdőszolgai állásra, amelyek mindenike 432 korona bérrel, 48 korona lakbérrel, 36 korona faváltság díjjal, és 36 korona ruhaátalánnyal van javadalmazva, pályázat nyitnak.

Pályázni kívánok felhivatnak, hogy „Brassó megye tekintetes közig. Erdészeti bizottságához Brassóban” címzendő saját kezűleg irt kérvényeiket s az erdő-törvény 37 §-ban előirt kellékek, valamint nyelvismereik és eddigi alkalmaztatásuk igazolására szolgáló okmányokkal s ép, erős testalkotukat igazoló orvosi bizonyítvánnyal felszerelve a brassói m. kir. állami erdőhivatalhoz f. évi december hó 10-ig nyújtsák be.

(Megjegyeztetik, hogy a védszemélyzet nyugbér alapja szervezés alatt áll.)

Brassó 1903. november 15.

A m. kir. állami Erdőhivatal.

274/903. sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY

A pécsvárad közalap. kir. erdőgondnokság kerületében egy II-od osztályu erdőlegényi állásra évi 360 korona fizetés, szabad lakás és 9 ürm³ kemény dorongfa-illetményen pályázat hirdettetik.

Ezen állásra pályázók az 1879 XXXI. t.-cz. 37. §-ában előirt szakvizsga letételét okmányilag igazolni, ép, erős testalkotukat, kivált jó látó és halló képességüket, megyei főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, erkölcsi magaviseletüket, illetőségüket és életkorukat, valamint a magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását okmányokkal igazolni kötelesek.

Az így felszerelt s sajátkezűleg irt kérvények 1903. évi december hó 10-ig alulírott erdőgondnokságnál nyújtandók be.

Pécsvárad, 1903. évi október hó 12-én.

Pécsvárad közalap. kir. erdőgondnokság.

4373/903 sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Az alulírt m. kir. erdőhivatal kerületében elhalálozás folytán megüresedett egy III-ad oszt. erdőőri, előléptetés esetén két I-ső oszt. erdőlegényi s illetve II-od osztályu erdőlegényi állomásokra 600 korona évi fizetés, illetve 500 és 400 korona szegődmény díjjal és egyéb állományszerű illetményekkel pályázat nyitnak.

Az erdőőri állomásra pályázók az 1879. évi

XXXI. t.-cz. 37. §-ában előirt szakvizsga letételét okmányilag igazolni tartoznak.

Az állami szolgálatba ujonnan belépni kívánók, mint nemkülönb a többi pályázók is kivétel nélkül ezenkívül ép, erős testalkotukat, különösen jól látó, haló és beszélő képességüket, kincstári erdőszeti orvos, vármegyei tiszt főorvos, vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukat és illetőségüket anyakönyvi kivonattal, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való birását szintén okmányilag beigazolni kötelesek.

Az így felszerelt s sajátkezűleg irt kérvények f. évi november hó 30-ig az alulírt m. kir. kincstári erdőhivatalnál, a pályázók előjáró s illetve közigazgatási hatóságaik utján nyújtandók be.

Hiányosan felszerelt s elkésve érkezett kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Soóvár, 1903. október 13-án.

A. m. kir. kincstári erdőhivatal.

2274. sz. 1903.

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye tekintetes közig. erdőszeti Bizottságának 3296/1903. számú határozata alapján a Vlszkai és Sztancsesd-Ohábai kerületi erdőőri állásra 600—600 korona évi fizetéssel ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázhatnak 24 évet betöltött és 30 évnél nem idősebb okleveles erdőőrök.

A folyamodók kérései sajátkezűleg irandók és **folyó év november hó 28-ig** az alanti hivatalhoz adandók be.

A kérvényhez csatolandó: 1. erdőőri oklevél, 2. keresztleve, 3. orvosi bizonyítvány, 4. szolgálati bizonyítvány. A magyar nyelvnek szóban és írásban való birása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak, ezért a folyamodó kérvényben ezen képességét felsorolni köteles.

M. kir. áll. erdőhivatal.

Déva, 1903. évi október 29-én.

Parragh
m. kir. erdőmester.

576/E. 1903.

Dobsina r. t. városnál (Gömör-Kishont m.) egy erdőőri állásra pályázat nyitnak.

Javadalma:

a) 600 kor. évi készpénzfizetés utólagos havi részletekben.

b) 60 korona évi lakpénz előleges félévi részletekben, vagy természetbeni lakás a város választása szerint,

c) 45 kor. évi lakbérpótlék készpénzben,

d) 2 drb. szarvasmarhára szabad nyári legelő,

e) erdőőri egyenruha,

f) 20 korona csizmapénz,

g) 24 köbm. puha tűzifa a házhoz szállítva.

A sajátkezűleg irt s **f. 1903. évi december 8-ig** alulírott polgármesteri hivatalhoz benyújtandó pályázati kérvények kellékei: az erdő-törvény 37. §-ában megszabott minősítés (oklevél), a magyar és tót nyelvekben való jártasság és testi épséget igazoló bizonyítvány.

A megválasztandó erdőőr csak fél évi próba-időnek sikeres lejárta után véglegesítettetik.

Dubsinán, 1903. évi október 30-én.

Szontagh Béla,
polgármester,

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. — fil.
Fél évre 4 kor. — fil.
Negyed évre 2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendőek.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó
Podhradzky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1903. November 22.

8. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A nyugdíjügy érdekében. 2. Ragadozó vadak szőrméjének lefejtése 3. Kaland farkasokkal. 4. Hasznos tudnivalók. 5. Különfélék. 6. Hírek. 7. A kiadóhivatal postája. 9. A borítékon: Hirdetések és pályázatok.

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

III. A XVszámu, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közreboocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsèggel beszerèzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet forditunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.

Az „Erdészeti Ujság“

zoologiai laboratoriuma elvállal kitömésre szárnyasokat és szőrmés vadat.

Jutányos árak. Kitűnő munka.

Az állatok kitömésének díja nagyság szerint.

Emlősök:

Egér nagyságu	2 K
Menyét, nyest	4 K
Róka	10 K
Vaddisznófej	20 K

Madarak:

Pinty nagyságu	2 K
Galam	3 K
Ölyv	4 K
Nagy suholy (uhu)	8 K
Sas (nagy)	16 K

Siketfajd ágon, dürgő helyzetben, faldiszül 16 K.

Az intézetben készülnek mindenféle vadászati tropheák, kisebb-nagyobb biológiai csoportok függő vadak, emlős fejek művészileg faragott tablettákon.

Madarak mint faldiszek, emlős bőrök szőnygeknek természetűen utánzott fejekkel. Őz, szarvas agancsok tablettára szerelése, levett agancsok koponyautánczatra helyezése és egyéb praeparatori munkák művészies és gondos kivitele jutányosan számíttatik.

ALKALMAZÁST KERES

az erdőőri szakvizsgát kitűnően letett nőtlen erdőőr. Nyelvismerete a magyar és a román. Címe megtudható a lap kiadóhivatalában. 2-5

ÁLLÁST KERES

valamely hazai uradalomban egy szakvizsgázott, az erdészeti és vadászati teendőkben teljesen jártas erdőőr. Ért a földméréshez és tervek rajzolásához is. Címe a lap kiadóhivatalában. 1-3

Fontos téli idényre!

Téli halain (Filcz) csizmák

➡ saját gyártmány ➡

erősek, meleget tartók, csinos kiállításban; 4 évig is viselhetők; jóságért és tartósságért kezességet vállalok.

➡ ÁRA: 8 KORONA. ➡

Megrendelésnél pontos mérték beküldését kérem

LENGYEL ALBERT,

erdőőr.

Alsó-Rákos, Nagy-Küküllő megye.

ÉLŐ VAD!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri nyulakat, baglyokat és minden más állatot magas áron vásárol az „Élőállat-kiviteli vállalat és állat nagykereskedő”: **O. Frank, Wien V., Zentagasse 48 sz.** Továbbá szállítok mindennemű élő vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPENZERT, VALAMINT
RESZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 3000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

FARAGÓ BÉLA

csász. és kir. udvari szállító

Magyar Magpergető gyára

Zala-Egerszegen

tisztelettel kéri

a magyar erdész közönséget, hogy

erdei vetőmag

szükségletének fedezésével hézagpótló

hazai iparvállalatát

az eddig is

kitüntető módon megnyilatkozott

pártfogásában

részesíteni kegyeskedjék.

Akác
(gleditschia)
és korai
juharmagot
(Acer plotanoides)
keresik meg-
vételre és mintá-
val ellátott
mielőbbi szives
ajánlatokat kérek

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Slavoniai és Magyar kocsányos és kocsánytalan

Tölgy vető makkot

Jegenyefenyő magot

és mindennemű őszi vetésre szükséges

ERDEI VETŐ MAGOT

szállít

elismert kitűnő minőségben,
a lehető legolcsóbb árak mellett**Stainer Gyula**

csász. és kir. udvari szállító

első körmendi magyar magpergető
intézete**Körmenden**és kéri a tisztelt erdészközönséget úgy a magvak jóssága, valamint
a kiszolgálás pontossága felől magának próbarendelés útján meg-
győződést szerezni.Hogy a tisztelt erdészközönség támogatásáért érzett hálámat lerójjam,
az Országos Erdészeti Egyesület pénztárába évente 1000 koronát befizetek,
mely összeget az egyesület bármely jótékony célra fordíthatja. Ez által a
tisztelt erdészközönség a 2% levonása alól fel van mentve.

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

Több ezer elismerő nyilatkozat. Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.